

KULTURDEPARTEMENTET
Postboks 8030 DEP
0030 OSLO

Vår dato: 18.01.2019
Deres dato:

Vår referanse: 201867296-4
Deres referanse:

Vår saksbehandler:
Lars Forseth

Kulturdepartementet - Forslag om endringer i stedsnavnloven - høringssvar fra Trøndelag Fylkeskommune

Det vises til Kulturdepartementets utsendte høringsnotat med forslag til endring i Stednavnlova, 18-10-2018. Samt kontakt mellom vår Silje S Holiløkk mandag 14-1-2019 med anmodning om utsatt høringsfrist som ble innvilget.

Dette høringssvaret gis rettidig 18-1-2019 med forbehold om endringer grunnet i behandling av høringen i Fylkesutvalget.

Stedsnavn er immaterielle kulturminner av stor betydning for folk som bruker dem, men og som kilde til faglig kunnskap om bruken av landskap og kulturminner. Ikke minst gjelder det stedsnavn på våre minoritetsspråk.

Departementets forslag berører fylkeskommunen på ulike vis. Fylkeskommunene vil fra 2020 få vesentlig øket myndighet etter Kulturminneloven (KML). Kulturminneloven omhandler ikke bare faste kulturminner men og immaterielle gjennom bestemmelsen i KML § 4f. Denne sier: «Tingsteder, kultplasser, varp, brønner, kilder og andre steder som arkeologiske funn, tradisjon, tro, segn eller skikk knytter seg til.». §4 er en opplisting av de kulturminner som er automatisk fredet etter §3. Navnet på et slikt kulturminne er selvsagt ett viktig forhold ved kulturminnet. En endring i navnebruken vil således være vesentlig for forståelsen av det. Slik endring bør derfor ikke gjøres annet enn når det er godt begrunnet. Fylkeskommunen vil også få overført veiadministrasjonen fra 2020. Herunder får Fylkeskommunen antakelig oppgaven med skilting langs offentlig veg (Fylkesveger og Europaveger). Fylkeskommunen bidrar som en viktig aktør for samfunnsutvikling til utvikling av museum og kultur i regionen. Vi bidrar og til bevaringen av sørsamisk språk og kultur.

Departementet begrunner sine endringsforslag i kommune- og fylkessammenslåinger. Dette synes vi ikke er tilstrekkelig begrunnelse for forslaget. Ikke minst er det viktig at endringer av skrivemåte og fastsetting av stedsnavn gjøres med gode faglige begrunnelser og etter at saken er tilstrekkelig opplyst etter §17 i Forvaltningsloven.

Trøndelag fylkeskommune

Seksjon Kulturminner

Departementet skisserer to alternativ for endringene. Det er endringen med §7 vi vil legge mest vekt på. Men vil og kommentere alternativ 2 kort.

Alternativ 1 i høringsnotatet – ny §7

Departementet åpner for ny §7 i loven hvor kommuner og fylkeskommuner gis mulighet til å fastsette nye navn i stedet for eksisterende stedsnavn; høringsnotatet 4.3. Kommunen gis her myndighet til å også endre gamle innarbeida navn. Vi mener dette bør gjøres kun dersom det ikke er historisk tydelig hva som er navnet og kun etter at saken er tilstrekkelig opplyst (Forvaltningslovens §17). Som minimum bør slike endringer sendes på høring til Navnekonsulentene (Stedsnavntjenesten). Dette siste er ikke minst viktig da Statens Vegvesen sin regionale administrasjon skal overføres til fylkeskommunen etter 2020. Vegvesenet (etter 2020 fylkeskommunen) er ofte de som vil iverksette de synlige resultatene i form av skilt langs offentlig veg av navnevedtak i kommunen. Dermed vil vi også måtte forholde oss til vedtak, men og klager og uttalelser fra Sivilombudsmannen.

Fylkesmannen vil være klageorgan etter §7. De har ingen omfattende kompetanse om navn og kulturminner, og bør derfor i sin klagebehandling be relevante fagorgan om uttalelse. Om vedtaket er tilstrekkelig opplyst bør derfor være en viktig faktor for Fylkesmannens vurdering av vedtaket det klages over.

Alternativ 2

I alternativ 2 foreslår departementet å gi utvidet myndighet til kommunene for skrivemåten. Her oppstår ett problem. Hvis det tillates ulike skrivemåter hvordan skal da vegmyndigheten fortolke dette ved skilting langs veg. Dersom det ikke er samsvar mellom skrivemåten på kart, informasjon fra kommunen/fylkeskommunen og skilting langs vegen kan misforståelser lett bli følgen. Monoreferanse – entydighet – bør etterstrebes. Ikke minst kan dette være viktig for nødetatene ved ulykker hvor de er i kommunikasjon med folk på stedet og leser navn fra skilt.

Vi vil derfor påpeke at man bør etterstrebe godt faglig entydighet i skrivemåten av et stedsnavn. Stedsnavn på tettsteder, områder, bydeler etc. bør være fastsatt ut fra hva som er det historisk rette navnet. Saker etter lova bør være tilstrekkelig opplyst og kommunene pålegges bruk av navnekonsulent i forberedelse av saker etter §7.

Når det gjelder andre endringer har vi ikke vesentlige merknader.

Med vennlig hilsen

Silje S Holiløkk
Seksjonsleder kulturminner

Lars Forseth

Spesialrådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Trøndelag fylkeskommune
Seksjon Kulturminner

Kopimottakere:
RIKSANTIKVAREN